

**CURTEA
DE APEL CHIȘINĂU**

2043, mun. Chișinău, str. Teilor 4
www.instante.justice.md; e-mail:
cac@justice.md
Tel. (022) 63-53-53; Fax: (022) 63-53-55

**АПЕЛЛЯЦИОННАЯ
ПАЛАТА КИШИНЭУ**

2043, мун. Кишинэу, ул. Теилор 4,
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Тел. (022) 63-53-53; Факс: (022) 63-53-55

№ dosar 3r-618/17

La № de ieșire

din

Recurenta AO Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale
Mun. Chișinău, str. Aba Gohberg 2, ap. 88

Recurenta Asociația Drepturi de Autor și Conexa din RM
Mun. Chișinău, str. Nicolae Zelinski 24 A

Intimata AO Oficiul Republican al Drepturilor de Autor
Mun. Chișinău, str. bd. Bănulescu – Bodoni 45, ap. 16

Intimata AO Asociația Națională CopyRight
Mun. Chișinău, str. Moara Roșie 19, ap. 6

Intimata AO ReproMold
Mun. Chișinău, str. 31 August 1989, 98

Intimata IP Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală
Mun. Chișinău, str. Andrei Doga 24/1

Intimata IP Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor
Mun. Chișinău, str. bd. Bănulescu – Bodoni 45, et. 3, ap. 312

Curtea de Apel Chișinău, vă expediază copia deciziei nr. 3r-618/17 Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2018.

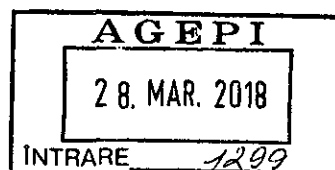
Anexe:

- Copia deciziei – file.

Grefier

Cupric

Cupcic Luminița

DECIZIE

15 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Vladislav Clima
Ecaterina Palanciuc și Galina Moscalciuc

examinând recursul declarat de către Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale precum și recursul declarat de către Asociația Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Instituției Private „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intellectuală, intervenienții accesorii Asociația „Drepturi de Autor și Conexe” din Republica Moldova, Asociația obștească „Oficiul Republican al Dreptului de Autor”, Asociația obștească „Asociația Națională CopyRight”, Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale și asociația obștească „ReproMold” cu privire la recunoașterea ilegală a refuzului într-un drept pretins și obligarea efectuării acțiunilor, respectiv

împotriva încheierii judecătoreii Rîșcani, mun. Chișinău din 16 decembrie 2016, prin care s-a refuzat intervenția principală în proces a Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale și

împotriva încheierii judecătoreii Rîșcani, mun. Chișinău din 23 decembrie 2016 prin care au fost anulate măsurile de asigurare aplicate prin încheierea Judecătoreii Râșcani, mun. Chișinău din 20 noiembrie 2014, -

Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

c o n s t a t ă:

1. La 10 octombrie 2014, Instituția Privată „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” a depus în judecătoria Rîșcani mun. Chișinău cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intellectuală, solicitând recunoașterea ca ilegal refuzul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intellectuală de a admite cererea prealabilă a Instituției Private Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor din 03 septembrie 2014; obligarea Agenției de Stat pentru Proprietatea Intellectuală: să suspende activitatea de colectare a remunerației pentru drepturile de autor și conexe pe anul 2014 de către Asociația Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova pînă la prezentarea de către acesta a rapoartelor privind cotele procentuale deținute în dependență de repertoriul gestionat și cota delimitată pentru obiectele drepturilor de autor și conexe neidentificate; să modifice pct. 2 al Deciziei Agenției de Stat pentru Proprietatea Intellectuală nr.3/1566 din 20 septembrie 2013, astfel încît drepturile titularilor care nu sunt membri la nici o organizație de gestiune colectivă din Republica Moldova și care nici nu le-au încredințat gestiunea drepturilor sale în alt mod să fie gestionate în 2015 de către asociația obștească „Asociația Națională CopyRight”, iar în anul 2016 de către Asociația Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova; să investească Instituția privată „Centrul de Licențiere și

Administrare a Drepturilor” cu dreptul de colector unic pentru perioada 2014-2015 prin emiterea din oficiu a unei noi decizii sau modificarea Deciziei nr.3/1566 din 20 septembrie 2013.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, prin Decizia Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr.3/1566 din 20 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al RM la data de 04 octombrie 2013, au fost avizate toate organizațiile de gestiune colectivă să gestioneze, de sine stătător sau în comun, în bază de acord, toate drepturile care le-au fost încredințate în gestiune.

A menționat că, pentru implementarea deciziei sus nominalizate și necesitatea consolidării relațiilor de conlucrare între organizațiile de gestiune colectivă și utilizatori, la data de 14 noiembrie 2013, a fost semnat de către reprezentanții Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intelectuale, Asociației Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova, asociației obștești „Asociația Națională CopyRight” și asociației obștești „Oficiul Republican al Dreptului de Autor” un Protocol, potrivit căruia părțile s-au obligat să identifice soluții de delimitare a cotelor anuale ce le revin, reieșind din repertoriul gestionat de acestea conform contractelor încheiate, din volumul total al obiectelor drepturilor de autor și conexe valorificate.

Pentru eficientizarea modului de determinare a cotelor în baza operelor valorificate, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a achiziționat baza de date a pieselor muzicale difuzate pe parcursul anului 2013, generate de sistemul specializat „Media Forest” și a pus-o la dispoziția organizațiilor de gestiune colectivă, în mod gratuit, acestea având obligația să identifice în termen de o lună, piesele din repertoriul propriu și să transmită datele către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, în acest sens fiind semnat la data de 24 ianuarie 2014 un Protocol comun între participanții domeniului.

Afirmă că, asociațiile de gestiune colectivă au transmis drepturile de autor și conexe avizate în termenii stabiliți către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală informația cu privire la cotele ce le revin și doar Asociația Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova nu a prezentat informația solicitată.

Invocă că, întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă la data de 04 iunie 2014, a expediat în adresa Asociației Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova o cerere prealabilă cu solicitarea de a-și onora obligațiile asumate prin Protocolul din 24 ianuarie 2014, însă nu a primit nici un răspuns.

2. Prin cererea formulată și depusă concomitent cu acțiunea civilă, Instituția Privată „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” a solicitat asigurarea acțiunii, privind suspendarea activității Asociației Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova în partea ce ține de colectarea remunerației pentru drepturile de autor și drepturile conexe, până la soluționarea pricinii în fond.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 noiembrie 2014, a fost admisă cererea de asigurare a acțiunii și dispusă suspendarea activității Asociației Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova în partea ce ține de colectarea remunerației pentru drepturile de autor și drepturile conexe până la soluționarea pricinii în fond.

3. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2015 recursul Asociației Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova a fost respins ca tardiv.

4. În legătură cu exercițiul căilor de atac extraordinare și ordinare, soluționarea incidentelor de procedură, cauza civilă a fost examinată în mai multe rânduri în instanțele de recurs ale Curții de Apel Chișinău și Curtea Supremă de Justiție.

5. La 19 octombrie 2016 Instituția privată „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” a concretizat cerințele acțiunii în partea obiectului material cât și în partea participanților la proces, formulând pretențiile față de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și intervenienții accesorii Asociația Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova, asociația obștească „Oficiul Republican al Dreptului de Autor”, asociația obștească „Asociația Națională CopyRight”, Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale și asociația obștească „ReproMold”, solicitând:

- să fie recunoscut ilegal refuzul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală de a admite cererea prealabilă a Instituției private „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” din 03 septembrie 2014,

- să se oblige Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală să suspende activitatea de colectare a remunerației pentru drepturile de autor și conexe pe anul 2014 de către Asociația Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova pînă la prezentarea de către aceasta a rapoartelor privind cotele procentuale deținute n dependentă de repertoriul gestionat și cota elimitată pentru obiectele drepturilor de autor și conexe neidentificate,

- să se oblige Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală să modifice pct. 2 al deciziei AGEPI nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013, astfel încît drepturile titularilor care nu sunt membri la nici o organizație de gestiune colectivă din Republica Moldova și care nici nu le-au încredințat gestiunea drepturilor sale în alt mod, să fie gestionate în anul 2015 de către asociația obștească „Asociația Națională „CopyRight”, iar în anul 2016 de către Asociația Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova,

- să se oblige Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală să investească Instituția privată „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” cu dreptul de colector unic pentru perioada 2014-2015 prin emiterea din oficiu a unei noi decizii sau modificarea Deciziei nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013,

- să se constate colectarea ilegală a remunerației de către Asociația Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova după aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii.

6. La 15 decembrie 2016 Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale, în calitate de intervenient principal, a depus cerere de intervenție principală în pricina civilă disputată între Instituția privată „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” și Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (AGEPI) și intervenienții accesorii Asociația Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova, asociația obștească „Oficiul Republican al Dreptului de Autor”, asociația obștească „Asociația Națională CopyRight”, Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale și asociația obștească „ReproMold”, formulând cerința față de Instituția privată „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” și Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală solicitând:

- atragerea în proces a Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intelectuale în calitate de intervenient principal, conform art. 65 Codul de procedură civilă,

- să fie recunoscut ilegal refuzul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală de a admite cererea prealabilă a Instituției private „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” din 03 septembrie 2014,

- să reinvestească Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale cu dreptul de a colecta remunerația de autor și conexe în temeiul deciziei Curții Supreme de Justiție din 12 septembrie 2012 și Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2014, 17 februarie 2015 și 09 iunie 2015 și care au devenit definitive și irevocabile pentru perioada 01 ianuarie 2015 – 31 decembrie 2018 în temeiul art. 16 alin. (1) și (2) și art. 123 alin. (2) Codul de procedură civilă,

- conform art. 60 alin. (5) și art. 187 alin. (2) Cod civil, art. 175 Codul de procedură civilă a suspenda activitatea Instituției private „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” în domeniul gestionării dreptului de autor și drepturilor conexe cu interdicția de eliberare a licențelor și colectării remunerației de autor și conexe de inestătător sau din numele fondatorilor,

- să se suspende activitatea fondatorilor Instituției private „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” - asociația obștească „Oficiul Republican al Dreptului de Autor” și asociația obștească „Asociația Națională CopyRight” până la soluționarea problemei sumelor de bani, ilegal încasate în numele tuturor titularilor de drepturi de la utilizatori de către Instituția privată „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” de la agenții economici și până la ridicarea măsurilor de asigurare prin care Instituția privată „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” și fondatorii săi asociația obștească „Oficiul Republican al Dreptului de Autor” și asociația obștească „Asociația Națională CopyRight” au obținut încheieri de blocare a activității asociațiilor Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale și Asociația Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova,

- să se suspende activitatea Asociației Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova în vederea eliberării licențelor și colectării remunerației de autor și conexe de la utilizatori, până la clarificarea sorții sumelor colectate în temeiul Legii nr. 139 din 02 iulie 2010, inclusiv după aplicarea interdicției instanței de judecată și Deciziei AGEPI de a colecta remunerarea și achitarea acestor sume către Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale, asociația obștească „Oficiul Republican al Dreptului de Autor”, asociația obștească „Asociația Națională CopyRight” și asociația obștească „ReproMold”

- să se suspende activitatea asociației obștești „ReproMold” în vederea eliberării licențelor și colectării remunerației de autor și conexe până la efectuarea controlului activității de către AGEPI în temeiul Legii nr. 139/2010 și clarificarea sorții sumelor de bani acumulate începând cu 01 ianuarie 2011

- să se interzică Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală să avizeze noi asociații obștești în temeiul art. 48 din Legea 139/2010, fondatorii și conducătorii cărora sunt membrii participanților din litigiu, foști angajați ai AGEPI, până la soluționarea problemei remunerației de autor și conexe, colectate în temeiul Legii nr. 139/2010 de către participanții la proces și cu ignorarea Legii nr. 139/2010.

7. Prin încheierea judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 decembrie 2016 s-a refuzat în primirea acțiunii intentate de Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale împotriva Instituției private „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” și Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală privind recunoașterea ca ilegal a refuzului Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală de a admite cererea prealabilă a Instituției private „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” din 03 septembrie 2014, reinvestirea Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale cu dreptul de a colecta remunerația de autor și conexe în temeiul deciziei Curții Supreme de Justiție din 12 septembrie 2012 și Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2014, 17 februarie 2015 și 09 iunie 2015 și care au devenit definitive și irevocabile pentru perioada 01 ianuarie 2015 – 31 decembrie 2018.

S-a explicat Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale că este în drept să depună o acțiune proprie într-un proces separat împotriva Instituției private „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” și Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală privind recunoașterea ca ilegal a refuzului Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală de a admite cererea prealabilă a Instituției private

„Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” din 03 septembrie 2014, reinvestirea Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale cu dreptul de a colecta remunerația de autor și conexe în temeiul deciziei Curții Supreme de Justiție din 12 septembrie 2012 și Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2014, 17 februarie 2015 și 09 iunie 2015 și care au devenit definitive și irevocabile pentru perioada 01 ianuarie 2015 – 31 decembrie 2018.

8. La data de 19 decembrie 2016, Asociația Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova a depus o cerere prin care a solicitat ridicarea măsurii de asigurare sub formă de suspendare a activității Asociației Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova în partea ce ține de colectarea remunerației de autor pentru drepturile de autor și conexe, respectiv anularea încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 noiembrie 2014.

9. Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 23 decembrie 2016, s-a admis cererea depusă de Asociația Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova și s-au anulat măsurile de asigurare aplicate prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 noiembrie 2014, prin care a fost suspendată activitatea Asociației Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova în partea ce ține de colectarea remunerației de autor pentru drepturile de autor și conexe.

10. La 23 decembrie 2016 Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale a formulat recurs împotriva încheierii judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 decembrie 2016, prin care s-a refuzat intervenția principală, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate și soluționând prin decizie problema în fond, să se admită intervenția principală în proces a Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale.

11. La 10 ianuarie 2017 Asociația Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova formulat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 23 decembrie 2016 și prin care s-au anulat măsurile de asigurare dispuse prin încheierea judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 noiembrie 2014, solicitând casarea parțială a actului contestat în partea unui motiv invocat de instanță pentru casare.

12. La 06 aprilie 2017, Instituția privată „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 23 decembrie 2016 și prin care s-au anulat măsurile de asigurare dispuse prin încheierea judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 noiembrie 2014, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 23 decembrie 2016.

13. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017, s-a respins recursul declarat de Instituția privată „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” și s-a menținut încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 23 decembrie 2016, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Instituția privată „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intellectuală și intervenienții accesorii Asociația Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova, Asociația Obștească ”Oficiul Republican al Dreptului de Autor”, Asociația obștească „Asociația Națională CopyRight”, Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale și Asociația obștească „ReproMold” privind recunoașterea ilegală a refuzului și obligarea la efectuarea acțiunilor.

14. Prin fișa de repartizare a dosarelor, la 01 noiembrie 2017 cauza a fost redistribuită pentru examinarea recursurilor Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale și Asociației Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova

formulate respectiv împotriva încheierii judecătoreii Rîșcani, mun. Chișinău din 16 decembrie 2016, prin care s-a refuzat intervenția principală în proces a Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale și corespunzător împotriva încheierii judecătoreii Rîșcani, mun. Chișinău din 23 decembrie 2016 prin care au fost anulate măsurile de asigurare aplicate prin încheierea Judecătoreii Râșcani, mun. Chișinău din 20 noiembrie 2014.

15. Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale în motivarea recursului său împotriva încheierii judecătoreii Rîșcani, mun. Chișinău din 16 decembrie 2016 a susținut că încheierea este neîntemeiată, discriminatorie și care lezează drepturile recurente de acces liber la justiție.

A susținut că similar Instituției private „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor”, Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale are dreptul la satisfacție echitabilă din partea instanței.

Deși instanța a indicat că în procesul în care s-a solicitat intervenția principală, Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale este deja participant, a susținut că calitatea de intervenient accesoriu este diferită de cea pretinsă.

A explicat propriul interes în obiectul acțiunii prin aceea că organizațiile de gestiune colectivă a drepturilor de autor și conexe, urmau să implementeze decizia nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013 și la 14 noiembrie 2013 au semnat un protocol, potrivit căruia organizațiile trebuiau să identifice soluții de delimitare a cotelor anuale ce le revin, reieșind din repertoriul gestionat conform contractelor încheiate, din volumul total al obiectelor drepturilor de autor și conexe valorificate. Pentru eficientizare Agenția de Stat pentru Proprietatea Intellectuală a achiziționat baza de date a pieselor muzicale difuzate pe parcursul anului 2013, din care, organizațiile semnatare ale protocolului trebuiau să identifice piesele din propriul repertoriu și să comunice datele AGEPI, iar grupul creat la 24 ianuarie 2014 urma să delimiteze cotele procentuale ce le revin fiecărei organizații din volumul total al obiectelor dreptului de autor valorificate, inclusiv cota pentru drepturile de autor și conexe ce cad sub incidența licenței extinse și obligatorii ale titularilor de drepturi, care nu sunt membri la nici o organizație de gestiune colectivă din Republica Moldova și care nici nu le-a încredințat gestiunea drepturilor sale în alt mod, acestea urmând a fi aplicate la colectarea remunerației ce urmează a fi achitată de către utilizatori pentru anul 2014, precum și la repartizarea remunerației acumulate în anul 2013.

Recurentul a susținut că instanța de fond a refuzat intervenția deoarece aceasta a cererea a fost formulată la finalizarea dezbaterilor judiciare. Consideră că soluția nu este legală, or dezbaterile judiciare nu erau încheiate iar chiar dacă intervenea această etapă a dezbaterilor, atunci instanța putea să reia cercetarea judecătorească, mai mult, în condițiile alin. (2) al art. 65 Codul de procedură civilă, instanța a avut obligația de înștiințare a tuturor persoanelor care-și puteau declara propriile interese.

16. Asociația Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova în motivarea recursului său împotriva încheierii Judecătoreii Rîșcani, mun. Chișinău din 23 decembrie 2016 și prin care s-au anulat măsurile de asigurare dispuse prin încheierea judecătoreii Rîșcani, mun. Chișinău din 20 noiembrie 2014 a contestat motivația soluției de casare, or aceasta nu este cea susținută în cererea de anulare formulată la data de 19 decembrie 2016.

Consideră că motivația anulării măsurii de asigurare trebuia axată pe faptele indicate, anume că prin suspendarea dispusă, s-a suspendat activitatea de bază a recurente, cea de organizație de gestiune colectivă a drepturilor de autor, care a generat drept consecință incapacitatea de plată față de terți, inclusiv titularii de drepturi de autor.

bugetul public, prestatorii de servicii de gospodărire, ceea ce a paralizat activitatea organizației.

Suspendarea a lezat interesele celor peste 3700 de autori și interpreți membri ai organizației recurente, dar și a celor de peste 2000000 de reprezentanți, situația fiind în vizorul Confederației Internaționale a Societăților Autorilor și Compozitorilor.

A susținut că motivația anulării suspendării trebuia să se axeze pe argumentul că dispoziția de suspendare este identică cu cerința reclamantei din acțiune, astfel că prin admiterea suspendării, instanța s-a expus asupra fondului.

De asemenea, instanța și-a depășit atribuțiile or activitatea recurente este protejată de Legea nr. 139 din 02 iulie 2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe, mai mult, dispoziția instanței nu ține de competența Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, ci de competența Ministerului Justiției.

Consideră de asemenea, că motivul anulării măsurii de asigurare urma să se axeze și pe constatarea că scopul măsurii de asigurare a fost tergiversarea judecării acțiunii, prin menținerea Asociației Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova în stare de blocaj, elocvent fiind în opinia recurente și cererea Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intelectuale, care cunoscând despre proces, a decis intervenția principală abia peste doi ani de la intentarea procesului.

17. Prin referința formulată la recursul declarat de Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale împotriva încheierii judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 decembrie 2016, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a pledat pentru respingerea cererii de recurs, susținând că Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale nu a invocat nici un drept al său asupra obiectului litigiului sau un drept legat de acesta, nu a făcut dovada unui interes propriu asupra obiectului litigiului, astfel, nu a respectat prevederile art. 65 Codul de procedură civilă.

Mai mult decât atât, recurenta nici nu a formulat cerințe ce se raportează la obiectul litigiului și nici în interes propriu. Ci doar pentru a camufla intervenția principală în proces, iar solicitările de fapt țin de aplicarea măsurilor asigurătorii.

Consideră că instanța de fond a apreciat corespunzător situația de drept și de fapt, concluzionând just că cererea de intervenție principală nu are nici o legătură cu obiectul litigiului, motiv din care nu sunt întrunite condițiile legale de intervenire în proces, iar dacă există revendicări, acestea trebuie formulate într-un proces separat.

18. Prin aceeași referință doar că formulată la recursul declarat de Asociația Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova împotriva încheierii judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 23 decembrie 2016, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a pledat pentru respingerea cererii de recurs, susținând că argumentele recursului nu țin de împuternicirile instanței de recurs, or nu se solicită casarea încheierii.

Cu referire la argumentele de fond, a susținut că recurenta duce în eroare prin argumentarea sa, or în perioada de suspendare a activității de colectare a remunerației, a exercitat această atribuție.

19. Instituția privată „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor”, Asociația obștească „Oficiul Republican al Dreptului de Autor”, Asociația obștească „Asociația Națională CopyRight” și Asociația obștească „ReproMold”, fiindu-le comunicate recursul Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intelectuale împotriva încheierii judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 decembrie 2016, precum și recursul formulat de Asociația Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova împotriva încheierii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 23 decembrie 2016, nu au depus referințe.

20. De asemenea, nu au depus referințe nici Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale la recursul declarat de Asociația Drepturi de Autor și Conexa din Republica Moldova, precum și ultima nu a depus referință la recursul Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale.

21. Studiind și analizând motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele pricinii, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău conchide că, recursul Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale împotriva încheierii judecătorești Rîșcani, mun. Chișinău din 16 decembrie 2016, prin care s-a refuzat intervenția principală în proces a Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale, precum și recursul Asociației Drepturi de Autor și Conexa din Republica Moldova împotriva încheierii judecătorești Rîșcani, mun. Chișinău din 23 decembrie 2016 prin care au fost anulate măsurile de asigurare aplicate prin încheierea Judecătorești Rîșcani, mun. Chișinău din 20 noiembrie 2014, sânt pasibile de a fi respinse, impunându-se soluția de menținere a încheierilor contestate, din următoarele raționamente.

22. Dispozițiile art. 423, 424 alin. (1) și art. 426 alin. (3) Codul de procedură civilă, instituie jurisdicția Curților de apel în examinarea recursurilor declarate împotriva încheierilor emise de judecătorești. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecătorești, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Potrivit art. 425 Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea ei, recurentele respectând acest termen.

Conform art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 432 Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; c) a interpretat în mod eronat legea; d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului. Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale. Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

23. Recursul Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale este neîntemeiat. soluția fondului fiind legală.

În conformitate cu dispozițiile art. 65 Codul de procedură civilă, orice persoană interesată poate interveni într-un proces ce se desfășoară între alte persoane. Intervenția este în interesul propriu când intervenientul invocă un drept al său asupra obiectului litigiului sau un drept legat de acesta. Dacă se constată că există persoane care pot să își declare propriile pretenții asupra obiectului litigiului între părțile inițiale, instanța este obligată să înștiințeze persoanele în cauză despre procesul pornit și să le explice dreptul lor de a interveni în proces prin înaintarea unei acțiuni. Intervenientul principal poate interveni în proces pînă la închiderea dezbaterilor judiciare în primă instanță, înaintînd acțiunea către una sau către ambele părți în modul prevăzut de prezentul cod. Intervenientul principal are drepturi și obligații de reclamant. Cererea de intervenție principală se întocmește conform cerințelor prevăzute pentru cererea de chemare în judecată. În cazul în care constată că acțiunea intervenientului principal nu se raportează la obiectul litigiului, instanța pronunță o încheiere prin care refuză să o examineze concomitent cu acțiunea inițială a reclamantului. În astfel de cazuri, intervenientul principal nu decade din dreptul de a cere intentarea unui proces pe baze generale. Încheierea prin care instanța refuză să examineze concomitent acțiunea intervenientului principal și acțiunea inițială a reclamantului poate fi atacată cu recurs.

Astfel, din dispozițiile enunțate, se distinge că intervenientul principal este participantul la proces, titular prezumat al unui drept subiectiv sau al unui interes legitim, care intervine într-un proces intentat, formulând pretenții proprii asupra obiectului litigiului prin înaintarea acțiunii și prin care își realizează dreptul la accesul liber la justiție, astfel că esența intervenției principale, fiind posibilitatea unei terțe persoane de a intra într-un proces pendinte între reclamant și pârât, pînă la soluționarea definitivă a acestuia, în vederea apărării drepturilor proprii și evitării unor hotărâri contradictorii.

Poziția procesuală a intervenienților principali se caracterizează prin particularități care o delimitează de ceilalți participanți la proces, acestea vizînd pretențiile proprii asupra obiectului litigiului, ce pot fi identice (cu același obiect și teme), similare celei înaintate de reclamant (cu același teme, dar avînd un obiect diferit), dar și diferite de cele ale reclamantului, avînd un alt teme și un alt obiect.

Condiția admiterii la proces a intervenientului principal constă în raportarea acțiunii acestuia la obiectul litigiului, poziția procesuală a intervenientului principal fiind contrară celei ale reclamantului, acesta avînd interese contrare lui, iar admiterea acțiunii intervenientului principal ar exclude integral sau în parte admiterea acțiunii reclamantului. Calitatea de intervenient principal nu poate fi asimilată coparticipantului.

Colegiul constată că, instanța de fond întemeiat a constatat că cerințele Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale nu se raportează la obiectul litigiului, aceasta nu a invocat nici un drept al său asupra obiectului litigiului – care de fapt vizează un drept pretins de către reclamantă prin cerere prealabilă și nesoluționat în sensul dorit de ea, iar cerințele sunt de maniera de a obliga autoritatea pârâtă să recunoască dreptul pretins care se indică că decurge din decizia Agenției de Stat pentru Proprietatea Intellectuală nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013, cu derivatele din ea.

Intervenienta formulează de fapt aceeași cerință, recunoașterea ilegalității refuzului Agenției de Stat pentru Proprietatea Intellectuală în recunoașterea unui drept al Instituției private „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor”, refuz dat acestui subiect, respectiv cerința intervenientei este de fapt în interesul unui terț, cerință admisibilă, mai mult aceasta nu este contradictorie cu cerința reclamantei – condiție esențială în dispunerea intervenției principale.

Prin urmare, se conchide că Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale, revendică în esență coparticiparea procesuală și nu intervenția.

Cea de a doua cerință vizează drepturi pretins derivate din decizii judiciare și nu din dreptul pretins încălcat al reclamantei conform cererii prealabile, astfel că cerința nu este derivată obiectului litigiului, or în situația existenței unor soluții judecătorești favorabile intervenientei, urmează a fi discutată executarea lor, inclusiv opozabilitatea lor față de drepturile terților și nicidecum intervenția principală.

Astfel, Colegiul conchide că nu sânt întrunite condițiile de intervenție principală, Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale fiind aptă să-și revendice drepturile în proces separat, corespunzător se conchide temeinicia soluției primei instanțe.

Colegiul nu va discuta celelalte argumentele ale recursului, or ele nu sânt în măsura răsturnării soluției de inadmisibilitate a cererii de intervenție principală.

Prin urmare, Colegiul conchide legalitatea încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 decembrie 2016, astfel că recursul Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intelectuale, se va respinge.

24. Recursul Asociației Drepturi de Autor și Conexa din Republica Moldova împotriva încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 23 decembrie 2016 este nefondat.

Norma aplicabilă la caz este dispoziția art. 180 Codul de procedură civilă, care statuează că măsura anterioară de asigurare a acțiunii poate fi anulată la cererea pîrîtului de către instanța care a ordonat măsura de asigurare ori de instanța în a cărei procedură se află pricina. Anularea măsurii anterioare de asigurare a acțiunii se soluționează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor repetată însă nu împiedică examinarea problemei. Încheierea judecătorească privind anularea măsurilor de asigurare a acțiunii poate fi atacată cu recurs. Recursul împotriva încheierii de anulare a măsurilor de asigurare a acțiunii sau de substituție a unei forme de asigurare cu o alta suspendă executarea încheierii.

Se conchide că temeiurile de anulare a unei măsuri asigurătorii instituite anterior de către aceeași instanță, sînt temeiuri procesuale.

Legea nu conferă instanței care a dispus aplicarea măsurilor asigurătorii să-și revadă propria decizie sub aspect de legalitate și să o desființeze pe acest motiv.

Soluția pronunțată la 23 decembrie 2016 de către instanța de fond și prin care a desființat măsura asigurătorie dispusă de aceeași instanță la 20 noiembrie 2014, este axată pe oportunitatea procesuală de necesitate a menținerii măsurilor asigurătorii și nu a legalității, astfel încât sub aspectul dispozițiilor art. 180 Codul de procedură civilă este legală și întemeiată.

Dimpotrivă, cerințele recurente, care se rezumă la necesitatea emiterii aceleiași soluții de desființare a măsurilor asigurătorii, doar că pe motive de legalitate, nu pot fi reținute, or instanța nu are competență să-și anuleze propriile decizii pe motive de legalitate, competența în acest caz fiind a instanței de recurs și doar în situația exercițiului căii de atac asupra actului constituent de ingerință asigurătorie.

Prin urmare, Colegiul conchide legalitatea încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 23 decembrie 2016 și netemeinicia recursului Asociației Drepturi de Autor și Conexa din Republica Moldova, astfel că acesta se va respinge.

25. În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) și art. 428 Codul de procedură civilă, Colegiul Civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,-

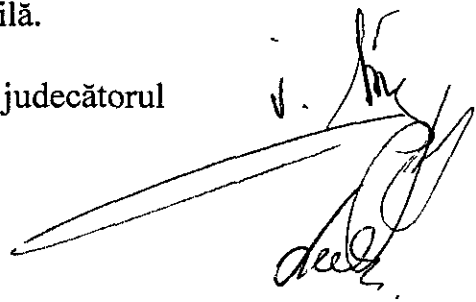
d e c i d e :

Se resping recursurile declarate de către Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale și de către Asociația Drepturi de Autor și Conexe din Republica Moldova,

Se mențin încheierile judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 decembrie 2016 și din 23 decembrie 2016 și prin care, respectiv s-a refuzat intervenția principală în proces a Asociației Naționale pentru Protecția Creației Intellectuale și corespunzător au fost anulate măsurile de asigurare aplicate prin încheierea Judecătorei Rășcani, mun. Chișinău din 20 noiembrie 2014, ambele emise în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Instituției Private „Centrul de Licențiere și Administrare a Drepturilor” împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intellectuală, intervenienții accesorii Asociația „Drepturi de Autor și Conexe” din Republica Moldova, Asociația obștească „Oficiul Republican al Dreptului de Autor”, Asociația obștească „Asociația Națională CopyRight”, Asociația Națională pentru Protecția Creației Intellectuale și asociația obștească „ReproMold” cu privire la recunoașterea ilegală a refuzului într-un drept pretins și obligarea efectuării acțiunilor.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorei

Vladislav Clima

Ecaterina Palanciuc

Galina Moscalciuc